

prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău
Judecătorul: V. Boico
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Minciuna, I. Cotruță, V. Mihaila

Î N C H E I E R E

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de Malenchi Valeriu și Malenchi Angela,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Marte Olesea și Marte Natalia împotriva Malenchi Valeriu, Malenchi Angela, Oficiul Stării Civile al Republicii Moldova și notarul public Semionova Rodica, intervenient accesoriu Mesropean Ludmila, cu privire la recunoașterea nulității actelor juridice,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Malenchi Valeriu și Malenchi Angela și s-a menținut hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 24 mai 2016,

c o n s t a t ă :

La 14 decembrie 2007, Marte Olesea și Marte Natalia au depus o cerere de chemare în judecată împotriva Malenchi Valeriu, cu privire la recunoașterea nulă a contractului de vânzare – cumpărare nr. 7721 din 29 august 2006.

În motivarea acțiunii, reclamantele au indicat că, la 29 august 2006, Mesropean Ludmila, acționând în baza procurilor nr. 1045 din 28 iulie 2006 și nr. 7235 din 8 august 2006, a înstrăinat apartamentul nr. 59 din str. L. Deleanu, 1, mun. Chișinău ce le aparținea acestora cu drept de proprietate. Astfel, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr.7721, autentificat de către notarul privat Rodica Semionova.

Marte Olesea și Marte Natalia au considerat că respectivul contract urmează a fi declarat nul ca fiind încheiat în contradicție cu articolele 242 alin. (1), 255 și

249 din Codul civil. *De facto*, procura nr. 1045 din 28 iulie 2006, a fost eliberată din numele mamei lor Martea Elena, care la data de 3 august 2006, a decedat, fapt comunicat reprezentantului Mesropean Ludmila la 8 august 2006, când a fost perfectat a doua procura cu nr. 7235. În mod corespunzător, valabilitatea procurii eliberate de mama acestora a încetat din data de referință.

De asemenea, reclamantele au menționat că la privatizarea apartamentului litigios au participat trei persoane, Martea Elena, Martea Olesea și Martea Natalia. Prin uz de fals, Martea Natalia a fost deposedată de cota sa parte, pe care ar fi moștenit-o Martea Elena. Așadar, de către mai multe persoane, cu participarea Mesropean Ludmila, s-a falsificat certificatul de deces pe numele Martei Natalia și prin inducerea în eroare a mamei acestora și viclenie, au deschis succesiunea și au primit certificatul de moștenitor legal în privința cotei privatizate de Martea Natalia. În acest sens, pe cazul dat s-a intentat o cauză penală, aflată în procedura Procuraturii Buiucani, mun. Chișinău.

Martea Olesea și Martea Natalia au solicitat declararea nulă a contractului de vânzare – cumpărare nr. 7721 din 29 august 2006 (vol. I, f. d. 3).

Prin referință din 6 februarie 2008, Malenchi Valeriu a relatat că a procurat apartamentul nr. 59, situat pe str. L. Deleanu, 1, mun. Chișinău de la Martea Olesea și Martea Elena în baza contractului de vânzare – cumpărare din 29 august 2006. În opinia acestuia, contractul a fost încheiat în baza prevederilor Codului civil, iar reclamantele au semnat recipisele referitoare la primirea banilor pentru imobil. În esență, pârâțul a invocat că este cumpărător de bună – credință și a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată (vol. I, f. d. 16).

La 22 iulie 2011, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a acceptat în procedura cererea de extindere a pretențiilor principale formulate de Martea Olesea și Martea Natalia (vol. I, f. d. 45 (*pe verso*), 47 – 48).

În argumentarea punctului său de vedere, reclamantele au comunicat că certificatul de deces cu seria DC – V, nr. 0105571 din 22 octombrie 2003, eliberat pe numele Martei Natalia, este vădit ilegal, întrucât ultima este în viață, iar temeiurile întocmirii acestui act civil nu au fost aduse la cunoștință.

Cu privire la certificatul de moștenitor nr. 6622 din 19 iulie 2006, reclamantele au precizat că este un act subsecvent certificatul de deces citat, iar în asemenea caz succesiunea a fost deschisă în baza unor acte false. În esență, Martea Natalia a susținut că a fost deposedată ilegal de proprietatea sa.

Martea Olesea și Martea Natalia au solicitat, în plus, declararea nulă a certificatului de deces cu seria DC – V, nr. 0105571 din 22 octombrie 2003 și a certificatului de moștenitor nr. 6622 din 19 iulie 2006, dar introducerea în calitate pârâți Oficiul Stării Civile mun. Chișinău și notarul privat Rodica Semionova (vol. I, f. d. 47 – 48).

La 12 decembrie 2011, prin hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, s-a admis integral acțiunea reclamantelor (vol. I, f. d. 101 – 103).

Astfel, instanța de judecată a statuat declararea nulă a certificatului de deces cu seria DC – V, nr. 0105571 din 22 octombrie 2003, eliberat pe numele Martea Natalia; a certificatului de moștenitor nr. 6622 din 19 iulie 2006, eliberat pe numele Martea Elena de notarul privat Semionovaa Rodica, iar într-un final, s-a declarat nul contractul de vânzare – cumpărare nr. 7721 din 29 august 2006, cu privire la vânzarea apartamentului nr. 59, din str. L. Deleanu, 1, mun. Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2012, s-a admis apelul declarat de Malenchi Valeriu și s-a casat integral hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 12 decembrie 2011, fiind restituită pricina civilă spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată (vol. I, f. d. 115 – 118).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că apartamentul din speță este înregistrat cu dreptul de proprietate pe numele Malenchi Angela în temeiul acordului de vânzare – cumpărare și contractului de donație nr. 6698 din 11 septembrie 2006 (vol. I, f. d. 111, 117). Astfel, prin hotărârea adoptată de prima instanță, au fost lezate drepturile actualului proprietar al apartamentului litigios, Malenchi Angela, care nu a fost atrasă în proces.

La 25 iulie 2012, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a introdus în proces pe Oficiul Stării Civile Chișinău și a notarului privat Rodica Semionova în calitate de pârâți (vol. I, f. d. 227), iar la 2 octombrie 2012, a introdus pe Mesropean Ludmila în calitate de intervenient accesoriu (vol. I, f. d. 231).

Pârâtul notarul public Rodica Semionova a avansat o referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată, recunoscând acțiunea în partea anulării certificatului de moștenitor nr. 6622 din 19 iulie 2006, iar în rest a cerut respingerea capătului de cerere referitor la anularea contractului de vânzare – cumpărare nr. 7721 din 29 august 2006. În subsidiar, notarul public a sugerat că reclamantul urmează să întenteze o acțiune civilă împotriva reprezentantului său, care a participat la încheierea contractului de vânzare – cumpărare contestat, Mesropean Ludmila, deoarece cumpărătorul Malenchi Valeriu nu răspunde pentru neexecutarea obligațiilor asumate de reprezentantul vânzătorului imobilului (vol. I, f. d. 154 – 157).

La 24 ianuarie 2014, din cauza repartizării repetate în mod automat a cauzei civile unui alt judecător (vol. II, f. d. 2), Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a atras în calitate de pârât pe Malenchi Angela (vol. II, f. d. 3).

În ședința judiciară din 11 decembrie 2014, pârâtii Malenchi Valeriu și Malenchi Angela au formulat o referință, solicitând respingerea acțiunii civile în partea ce ține de pretențiile cu privire la recunoașterea nulității contractului de vânzare - cumpărare nr. 7721 din 29 august 2006 și a contractului de donație nr.

6698 din 11 septembrie 2006. Așadar, aceștia au insistat că sunt cumpărători ai imobilului din litigiu de bună – credință, iar reclamantele nu au răsturnat această prezumție prevăzută la articolul 9 alin. (1) din Codul civil (vol. II, f. d. 49 – 51).

La 28 iulie 2015, prin încheiere protocolară, Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a acceptat în procedură ultima cerere de chemare în judecată de extindere a pretențiilor, formulate de reclamanta Martea Natalia, prin intermediul avocatului Vladislav C. Roșca (vol. II, f. d. 106).

Astfel, reclamanta Martea Natalia a solicitat declararea nulă a certificatului de deces cu seria DC-V nr. 0105571 din 22 octombrie 2003, eliberat de Oficiul Stării Civile mun. Chișinău, ca fiind întocmit neîntemeiat și/sau pe bază de acte false, dar și declararea nulă a certificatului de moștenitor cu nr.6622 din 19 iulie 2006, eliberat Marte Elenei de către notarul privat Semionova Rodica, cu repunerea Nataliei Marte în situația anterioară emiterii acesteia (vol. II, f. d. 107).

La fel, reclamanta și-a menținut pretențiile referitoare la declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare nr.7721 din 29 august 2006, cu repunerea părților în situația anterioară, și declararea nulă a contractului de donație nr. 6698 din 11 septembrie 2006, cu repunerea părților în situația anterioară (vol. I, f. d. 107).

Cu privire la contractul de donație din 11 septembrie 2006, reclamanta a subliniat că în baza acestuia Malenchi Valeriu a transmis în proprietate privată soției sale, Malenchi Angela, apartamentul litigios.

Într-un final, Martea Natalia a cerut să fie recunoscută în calitate de moștenitoare al defunctei Elena Martea și defunctei Olesea Martea, iar în rezultat transmiterea apartamentului nr. 59 din str. L. Deleanu, 1, mun. Chișinău, în proprietatea acesteia ca fiind unicul moștenitor al coproprietarilor decedați (vol. II, f. d. 107 – 108). În mod corespunzător, s-a arătat că Martea Olesea Mihail a decedat la 17 octombrie 2012, ce se confirmă prin certificatul de deces DC – IV nr. 1111821 din 18 octombrie 2012 (vol. II, f. d. 98).

Pe parcursul examinării cauzei, pârâtul Oficiul Stării Civile Chișinău a depus mai multe referințe în întâmpinarea cererii de chemare în judecată, prin care a susținut anularea certificatului de deces seria DC – V, nr. 0105571, completat pe numele Martea Natalia ca urmare a falsificării acestuia (vol. I, f. d. 185 – 186, vol. II, f. d. 30 – 31, 139 - 140).

În același context, intervenientul accesoriu Mesropean Ludmila a declarat în ședința de judecată din 7 iulie 2015 că a participat la vânzarea imobilului nr. 59 din str. L. Deleanu, 1, mun. Chișinău, din cauză că a fost impusă de soțul său, Mesropean Hovanes, care, în acest scop, i-a luat copilul. Mai mult, intervenientul accesoriu a confirmat că Malenchi Valeriu a achitat suma de 40 000 euro pentru apartament, însă banii au fost transmiși unei doamne al cărui prenume începea cu

litera „V... (Victoria sau Veronica)”, dar nu proprietarelor de facto al acestui bun (vol. II., f. d. 66 (*pe verso*) – 67).

La 22 ianuarie 2016, Malenchi Valeriu și Malenchi Angela au depus cerere de chemare în judecată reconvențională împotriva Marteia Natalia și Mesropean Ludmila, cu privire la declararea nulității actelor juridice solicitate cu aplicarea efectelor nulității referitoare la restituția civilă bilaterală prin dispunerea întoarcerii părților în poziția inițială. În consecință, reclamanții au cerut încasarea de la pârâți a sumei de 40 000 euro, repararea prejudiciului moral în cuantum de 100 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată (vol. II, f. d. 121 – 123).

La 14 martie 2016, prin încheiere judecătorească, s-a restituit acțiunea reconvențională, întrucât cererea nu întrunește condițiile prevăzute de articolul 173 din Codul de procedură civilă, fiind explicat despre dreptul reclamanților de a intenta o asemenea acțiune în instanța de judecată în procedură separată (vol. II, f. d. 135 – 136).

La termenul de judecată de la data de 12 mai 2016, pârâții Malenchi Valeriu și Malenchi Angela au formulat o referință, prin care au cerut respingerea cererii de chemare în judecată inițiale și concretizată. Astfel, aceștia au susținut că sunt cumpărători de bună – credință ai apartamentului nr. 59, iar în situația în care procurile nr. 1045 din 28 iulie 2006 și nr. 7235 din 8 august 2006 produceau efecte la momentul vinderii imobilului din litigiu, capele din cerere trebuiau înaintate împotriva reprezentantei proprietarilor, Mesropean Ludmila (vol. II, f. d. 141 – 144).

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24 mai 2016, s-a admis acțiune depusă de Marteia Natalia (vol. II, f. d. 151, 167 – 179).

În mod corespunzător, prima instanța a decis declararea nulă a certificatului de deces cu seria DC – V, nr. 0105571 din 22 octombrie 2003, eliberat Oficiul Stării Civile mun. Chișinău, și a certificatului de moștenitor nr. 6622 din 19 iulie 2006, eliberat pe numele Marteia Elena.

În aceeași ordine de idei, s-a declarat nul contractul de donație nr. 6698 din 11 septembrie 2006, încheiat dintre donatarul Malenchi Valeriu și donatarul Malenchi Angela, cu repunerea părților în poziția inițială. La fel, s-a declarat nul contractul de vânzare – cumpărare nr. 7721 din 29 august 2006, încheiat dintre Marteia Olesea, reprezentată de Mesropean Ludmila în calitate de vânzător, și Malenchi Valeriu în calitate de cumpărător, cu repunerea părților în poziția inițială.

De asemenea, instanța de judecată a recunoscut pe Marteia Natalia în calitate de moștenitor al defunctei Elena Marteia și Marteia Olesea.

Împotriva acestui act de dispoziție, Malenchi Valeriu și Malenchi Angela au declarat apel în termenul legal (vol. II, f. d. 228, *pe verso*). În apărare, Marteia Natalia, prin intermediul avocatului Vladislav C. Roșca, a formulat o referință, solicitând respingerea cererii acestora (vol. II, f. d. 196 - 198).

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 14 iulie 2017, a respins apelul declarat de Malenchi Valeriu și Malenchi Angela și a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 24 mai 2016 (vol. II, f. d. 226 – 229).

La deliberarea acestei soluții, instanța de apel a constatat situația de fapt prezentată de Martea Natalia în cererea de chemare în judecată, completată pe parcursul examinării.

La caz, Colegiul judiciar a constatat că nu există nici un act valabil cu privire la decesul Nataliei Marte, or o atare stare de fapt s-a înregistrat în Registrele de stare civilă (vol. II, f. d. 141 – 142, 229). Astfel, s-a stabilit că instanța de fond a declarat corect nul certificatul de deces cu seria DC-V nr.0105571 din 22 octombrie 2003, eliberat de Oficiul Stării Civile Chișinău, iar în rezultat a fost justificată anularea restul actelor civile contestate în instanța de judecată, fiind acte subsecvente (vol. II, f. d. 229).

Cu privire la recunoașterea Martei Natalia în calitate de moștenitor al defunctei Elena Marte și Martea Olesea, instanța de apel a determinat că Natalia Marte a rămas unicul moștenitor de gradul întâi, ceea ce confirmă legalitatea concluziei în această parte a primei instanțe (vol. II, f. d. 229 *pe verso*).

Pentru a soluționa această pricină, instanța de apel a aplicat articolele 219 alin. (1) și (2), 375 alin. (1) și (2), 369 alin. (2) și 1440 din Codul civil și articolul 54 din Legea nr. 100 din 26 aprilie 2001, privind actele de stare civilă.

La 14 iulie 2017, Curtea de Apel Chișinău le-a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 14 iunie 2017 (vol. II, f. d. 230).

La 10 august 2017, Malenchi Valeriu și Malenchi Angela, prin intermediul serviciului poștal și avocatului Alexandru Chisnencu, au declarat recurs nemotivat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanței din 24 mai 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

Ulterior, la 11 august 2017, Malenchi Valeriu și Malenchi Angela au depus cererea de recurs motivată. Astfel, instanța de recurs la supus pe acesta controlului judiciar.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, recurenții au afirmat că instanțele judecătorești trebuiau să aplice articolele 242 alin. (3), 248 și 257 alin. (1) din Codul civil, deoarece, la 29 august 2006, când a fost încheiat contractul de vânzare – cumpărare nr. 7721, notarului public Semionova Rodica nu i-au fost aduse la cunoștință că Martea Elena e decedată, iar Martea Olesea nu avea împuternici a o reprezenta pe aceasta în baza procurii nr. 6457 din 17 iulie 2006. Mai mult, în cazul prezentării certificatului de deces cu seria DC – V, nr. 0105571 din 22 octombrie 2003, eliberat pe numele Martea Natalia, în original, notarul public nu putea cunoștea despre faptul că ultima era în viață. Prin urmare, dacă bunurile au trecut în

baza unor acte juridice cu titlu oneros, persoana declarată decedată nu este în drept să ceară restituirea lor de la dobânditorul cu titlu oneros, doar în situația când se demonstrează reaua – credință a cumpărătorului.

În aceeași ordine de idei, recurentul Malenchi Valeriu a susținut că nu a cunoscut nici el că Martea Natalia este în viață, iar în așa caz este de bună – credință. În plus, instanța de apel urma să aplice articolul 351 alin. (2) din Codul civil, care instituie o regulă specială cu privire la nulitatea actelor juridice. Așadar, actele de dispoziție, privind bunul comun, încheiate în lipsa unanimității pot fi lovite de nulitate relativă dacă se probează că terțul este de rea – credință. Respectiv, coproprietarii apartamentului sunt în drept să intenteze o acțiune împotriva celui alt coproprietar, care a înstrăinat bunul imobil cu încălcarea articolul 351 alin. (1) din Codul civil.

Din aceste raționamente, recurenții au considerat că acțiunea formulată împotriva lor, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Un alt argument invocat de Malenchi Valeriu și Malenchi Angela se referă la dispozițiile articolului 1540 alin. (1) din Codul civil, conform căruia Martea Natalia a preluat întregul pasiv al defuncțiilor Martea Olesea și Martea Elena și este obligată să restituie datoria formată față de cumpărătorul de bună – credință a apartamentului nr. 59. În acest sens, s-au indicat suplimentar prevederile articolul 219 alin. (1) – (3) din Codul civil.

În concluzie, recurenții au sugerat că decizia contestată nu este motivată și nu corespunde criteriilor stabilite de articolul 6 parag. 1 din Convenția Europeană.

La 24 octombrie 2017, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs reprezentantului Nataliei Marte, avocatul Vladislav Roșca, informând că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (vol. III, f. d. 16).

La 16 noiembrie 2017, intimata Martea Natalia, prin intermediul avocatului Vladislav C. Roșca, a depus o referință în întâmpinarea recursului, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil sau, după caz, ca neîntemeiat.

Examinând admisibilitatea recursului, conform articolului 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs formulată de Malenchi Valeriu și Malenchi Angela este inadmisibilă, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Materialele cauzei dovedesc faptul că recursul nu a fost examinat anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă, cu privire la subiecții abilitați cu dreptul de a depune recurs.

Având în vedere data pronunțării deciziei (14 iunie 2017) și declarării recursului (10 august 2017 și 11 august 2017), instanța de recurs constată că cererea, supusă examinării, a fost depusă în interiorul termenului de 2 luni prevăzut la articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului-raportor cu privire la încadrarea temeiurilor invocate în recurs la dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și având în vedere poziția formulată în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului de inadmisibilitate prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. În cazul respectiv, judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, dar și argumentele privind caracterul nelegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Ab initio, instanța de judecată subliniază că un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art. 6 parag. (1) din Convenție, în special de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi audiat (a se vedea, *de exemplu*, *Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, parag. 39 – 40; *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, parag. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, *Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, parag. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, parag. 64; *Samardžić v. Croația*, 20 iulie 2017, parag. 28).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În același context, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă sunt formulate suficient de clar și urmăresc protejarea interesului părții, dar și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și bune-administrației a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Beniamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, parag. 22; *Erfar – Avef*, ibidem, parag. 41, *Marc Brauer*, ibidem, parag. 35; *Miessen*, ibidem, parag. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, parag. 36 – 37, *Sturm v. Luxemburg*, 27 iunie 2017, parag. 36).

Completul judiciar notează că-i revine obligația de a verifica dacă normele de drept invocate de recurenți în motivarea cererii de recurs sunt incidente la soluționarea fondului cauzei, inclusiv dacă argumentele acestora, rezumate mai sus, întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibil cererea acestuia.

În speță, instanța observă că, în susținerea poziției sale, recurenții Malenchi Valeriu și Malenchi Angela au indicat art. 432 alin. (2) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă, așa cum este prevăzut, în mod obligatoriu, de art. 432 alin. (1) și 437 alin. (1), lit. f) din Codul de procedură civilă.

În acest sens, instanța de judecată amintește că, la pronunțarea deciziei din 14 iunie 2017, instanța de apel s-a călăuzit de articolele 219 alin. (1) și (2), 375 alin. (1) și (2), 369 alin. (2) și 1440 din Codul civil și articolul 54 din Legea nr. 100 din 26 aprilie 2001, privind actele de stare civilă.

Din analiza minuțioasă a conținutului cererii de recurs în raport cu decizia contestată, reiese în mod cert că recurenții au reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel deja s-a pronunțat, *in special* în privința valabilității actelor juridice civile contestate. Totodată, instanța de judecată subliniază că recurenții nu au dat detalii cu privire încălcările comise de

instanța de apel pe care le-ar fi considerat esențiale, în măsura în care părțile au fost repuse în situația anterioară.

În subsidiar, instanța observă că, *în principiu*, recurenții au formulat prezenta cerere după ce a beneficiat de o procedură contradictorie pe fond și a avut posibilitatea de a fi audiat de o primă instanță și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, *A. Menarini Diagnostics S.R.L. v. Italia*, 27 septembrie 2011, parag. 59; *Akaki Tchaghiashvili*, 2 septembrie 2014, parag. 34, *Samardžić v. Croația*, ibidem, parag. 28).

Pe baza celor prezentate, completul Colegiului constată că observațiile formulate de Malenchi Valeriu și Malenchi Angela nu dezvăluie nicio aparență a încălcării normelor de drept material sau procedural, dar nici a încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Prin urmare, temeiurile inserate în recurs nu pot fi calificate ca esențiale și nu ar putea obliga instanța de recurs să primească cererea acestuia spre examinarea în fond și, eventual, să caseze hotărârea judecătorească contestată. În mod corespunzător, punctele de vedere al recurentului nu sunt compatibile cu cerințele prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă, iar, în consecință, recursul dedus judecății nu corespunde condiției de a fi „efectiv” (a se vedea, de exemplu, *Petrovic v. Luxemburg*, 17 februarie 2011, parag. 31 – 33, *Sturm v. Luxemburg*, ibidem, parag. 32).

Din aceste raționamente, completul Colegiului determină existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. Deci, conjunctura stabilită mai sus confirmă lipsa unui formalism excesiv și respectarea unui raport rezonabil de proporționalitate dintre scopul urmărit și mijloacele folosite, iar, în opinia instanței, însăși substanța dreptului de acces la instanță nu a fost afectată.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de art. 6 parag. 1 din Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, parag. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 parag. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs, ca fiind „lipsit de șanse de succes” (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; *Benjamin Nersesyan*, ibidem, parag. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, ibidem, parag. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, parag. 45).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite *supra*, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de către Malenchi Valeriu și Malenchi Angela nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Malenchi Valeriu și Malenchi Angela.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală